ԿԻՐԱԿՈՍ ԳՈՖՇԵՀԵՆԵԱՆ

ՀԱՅՈՑ ՀՈՎԻՒՆԱԿԱՆ

ՏՈՒՆ ԵՒ ՏՈՀՄ

ԳԱՂԱՓԱՐ ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՀԱՅՈՑ ՍՈՎ

Ի ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՀԱՅՈՑ ՀՈՎԻՒՆԱԿԱՆ ՏՈՒՆ ԵՒ ՏՈՀՄ

ԳԱՂԱՓԱՐ ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ն. ՊՕՂՈՍԵԱՆ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍ ՓՐԱՆԿ

ՊՈՍԹՈՆ

Ես չգիտեմ ինչ պատճառով Հայոց Սովի մասին գրելու միտքը ինձ մօտ ծագեց, երբ ես ուզում էի գրել Հայոց Հողագործական Ընկերութեան մասին։ Ինչ որ լինի, ես ուզում եմ գրել Հայոց Սովի մասին, որովհետև ես ինքս ականատես եղած եմ այդ սոսկալի աղէտին, որ պատահեց մեր ազգին 1870-71 թուականներին։ Ես այդ ժամանակ տասն տարեկան մանչ էի, եւ ինձ համար շատ դժուար է այդ ամենը յիշել, որովհետև ես այդ ժամանակ շատ փոքր էի, եւ ինչ որ տեսել եմ, ինչ որ լսել եմ, ինչ որ կարդացել եմ, ամենը խառնուել է իրարու հետ, եւ ես չեմ կարող ամենը մի կարգի դնել։ Ես կարող եմ միայն այն բաները գրել, որ ես տեսել եմ, եւ որոնց մասին ես համոզուած եմ, որ ճշմարիտ են։

Ես ծնած եմ Կարին քաղաքում, եւ իմ հայրենի տունս գտնւում էր Կարնոյ Ս. Աստուածածին եկեղեցու մօտ։ Հայրս Կարնոյ մեծահարուստներից մէկն էր, եւ ունէր մեծ առեւտուր։ Ես ունէի մի քոյր եւ երկու եղբայր։ Քոյրս ինձանից մեծ էր, եւ եղբայրներս ինձանից փոքր էին։ Ես ամենից մեծն էի։ Ես ինձ յիշում եմ մի մեծ տան մէջ, որ ունէր շատ սենեակներ, եւ որի մէջ մենք ապրում էինք։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ մարդիկ էին, եւ ամէն օր մեր տանը մեծ ճաշեր էին լինում։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ ուրախութիւն էր լինում։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ ծիծաղում էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ խնդում էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ երգում էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ նուագում էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ պարում էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ ուրախանում էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ զուարճանում էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ հաճելի ժամանակ էին անցկացնում։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ հաճելի կեանք էին վարում։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ երջանիկ էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ ուրախ էին։ Ես յիշում եմ, որ մեր տան մէջ միշտ շատ զուարթ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԱԾ

ԳՐԱԿԱՆ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

Տարեգրութիւն

Ս. ԵՐԵՍԱՂԷՄ

Հրատարակչատուն Ս. Յակոբեանց

Տպարան Ս. Աթոռոյ

Տարեկան գինը 5 մանէթ

Կը հրատարակուի ամէն շաբաթ օր

Գրութիւնները պէտք է ղրկել հետևեալ հասցէով՝

Ս. ԵՐԵՍԱՂԷՄ

Հայկական Հայածի Խմբագրութեան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԱԾ

ԳՐԱԿԱՆ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՆԱՀԱՆԳԱՒՈՐ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ս. ԵՐԵՍԱՂԷՄ

Հայկական Հայածի Խմբագրութեան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԱԾ

ԳՐԱԿԱՆ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՆԱՀԱՆԳԱՒՈՐ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ս. ԵՐԵՍԱՂԷՄ

Հայկական Հայածի Խմբագրութեան

ՆԱՄԱԿ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՏԵՍՉԻՆ

Ս. ՀԱՅՐԱՊԵՏ

Ձեր Սրբութեան ներողամտութեան ապաւինելով՝ կը համարձակիմ ներկայանալ առաջին անգամ Ձեր առջև, որպէսզի ներկայացնեմ Ձեզ իմ ծանր վիճակը, որ ստեղծուած է Ձեր անտեղեակութեան պատճառով։ Ես ծնած եմ Ղրիմի Սիմֆերոպոլ քաղաքը, ուր ապրած եմ 30 տարի։ Ունեցած եմ տուն, ընտանիք, ունեցուածք, եւ ամէն ինչ։ Ես ունեցած եմ նաեւ Ղրիմի Հայոց Թեմի Ս. Խաչ եկեղեցւոյ Ժողովրդական Խնամակալութեան անդամի պատիւը

ԵՐԵՈՅԱՆ

ՂՎՎՎՎՍՍՏԱՆ ՂՈՊՂՂՂԶ

Ի հրատար. 1890

Ց. Ա. ՏԱՐԱՍԵՆ

Մարդիկ նայում էին վախով և հարգանքով այն մարդուն, որին Աստված ընտրել էր իր ծառայության համար, որպեսզի նա ազատի իր ժողովրդին Եգիպտոսի ստրկությունից։ Նա ծնվել էր Եգիպտոսում, Ղևի ցեղից։ Նրա հայրը Ամրամն էր, մայրը՝ Հովքեբեդը։ Նրանք ունեին մի աղջիկ՝ Մարիամ անունով, և մի տղա՝ Ահարոն։ Մովսեսի ծնվելու ժամանակ Եգիպտոսում թագավորում էր մի նոր թագավոր, որ չգիտեր Հովսեփի մասին։ Նա ասաց իր ժողովրդին. «Ահա Իսրայելի որդիները ավելի շատ և զորավոր են, քան մենք։ Եկեք խորամանկությամբ ճնշենք նրանց, որպեսզի չշատանան»։ Եվ նա նրանց վրա նշանակեց հարկահաններ, որոնք ստիպում էին նրանց ծանր աշխատանքներ կատարել։ Բայց որքան նրանք ճնշվում էին, այնքան ավելի էին շատանում։ Այդ պատճառով թագավորը հրամայեց նրանց ծնված բոլոր արական զավակներին գցել գետը։

Մովսեսի ծնողները նրան երեք ամիս թաքցրին տանը։ Հետո նրանք կարող չեղան նրան ավելի պահել, և մայրը մի զամբյուղ պատրաստեց, ներսից ու դրսից ասֆալտով ծեփեց, որ ջուրը չկարողանա ներս մտնել, և դրեց նրա մեջ երեխային։ Զամբյուղը դրեց եղեգների մեջ գետափին, իսկ Մարիամ քույրը հեռվից հետևում էր, թե ինչ կլինի։

Եգիպտոսի թագավորի դուստրը եկավ գետափ լողանալու։ Նա տեսավ զամբյուղը, վերցրեց և բացեց։ Երեխան լաց էր լինում, և թագավորի դուստրը խղճաց նրան։ Մարիամը մոտեցավ և հարցրեց, թե չի՞ ուզում արդյոք նրա համար մի դայակ կանչել։ Թագավորի դուստրը համաձայնեց։ Մարիամը գնաց և կանչեց երեխայի մորը։ Թագավորի դուստրը ասաց նրան. «Տար այս երեխային և դաստիարակիր նրան ինձ համար, և ես քեզ վարձատրություն կտամ»։ Հովքեբեդը վերցրեց երեխային և տարավ տուն։ Նա նրան դաստիարակեց մինչև երեք տարեկան։ Հետո նա նրան տարավ թագավորի դստեր մոտ, և նա որդեգրեց նրան։ Նա նրան անվանեց Մովսես, որովհետև ասում էր. «Ես նրան ջրից հանեցի»։

Մովսեսը մեծացավ թագավորի պալատում։ Նա սովորեց եգիպտական ամբողջ իմաստությունը։ Նա գեղեցիկ տղա էր և մեծ հմտություն ուներ խոսելու մեջ։ Նա սիրում էր իր ազգակիցներին և ատում էր եգիպտացիներին, որոնք ստիպում էին նրանց ծանր աշխատանքներ կատարել։ Մի անգամ նա տեսավ, որ մի եգիպտացի հարվածում է մի եբրայեցի։ Նա սպանեց եգիպտացուն և թաղեց նրան ավազի մեջ։ Հաջորդ օրը նա տեսավ, որ երկու եբրայեցի կռվում են միմյանց հետ։ Նա ասաց նրանց, որ ամոթ է իրենց համար կռվել միմյանց հետ։ Նրանք պատասխանեցին. «Ո՞վ է քեզ մեզ վրա դատավոր կամ իշխան դրել։ Մի՞թե դու ուզում ես մեզ էլ սպանել, ինչպես որ սպանեցիր եգիպտացուն»։ Մովսեսը վախեցավ, որովհետև գիտեր, որ գործը հայտնի է դարձել։ Եվ իրոք, թագավորը լսեց այդ մասին և ուզեց սպանել Մովսեսին։ Մովսեսը փախավ Մադիամ երկիրը։

Մադիամում Մովսեսը նստեց մի ջրհորի մոտ։ Մադիամի քահանան ուներ յոթ աղջիկ, որոնք գնում էին ջրհոր՝ ոչխարների համար ջուր հանելու։ Հովիվները եկան և ուզեցին վռնդել աղջիկներին, բայց Մովսեսը պաշտպանեց նրանց և ջուր հանեց նրանց համար։ Աղջիկները տուն գնալով պատմեցին հորը, թե ինչպես մի եգիպտացի նրանց պաշտպանեց հովիվներից։ Հայրը հրամայեց նրանց հրավիրել նրան։ Մովսեսը եկավ և մնաց քահանայի մոտ։ Նա ամուսնացավ նրա աղջիկներից մեկի՝ Սեպփորայի հետ։ Նրանք ունեցան մի որդի, որին անվանեցին Գերսոն, որովհետև Մովսեսն ասում էր. «Ես օտար երկրում եմ»։

Մովսեսը հովվում էր իր կեսրոջ ոչխարները։ Մի անգամ նա տարավ նրանց անապատ և հասավ Աստծո լեռը՝ Քորեբ։ Այնտեղ նա տեսավ մի մշտավառ մորենի, որի մեջ Աստված երևաց նրան։ Աստված ասաց նրան, որ հանի կոշիկները, որովհետև այն տեղը, որտեղ նա կանգնած է, սուրբ է։ Աստված ասաց նրան. «Ես եմ քո հոր Աստվածը, Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի Աստվածը»։ Մովսեսը ծածկեց իր դեմքը, որովհետև վախենում էր նայել Աստծուն։ Աստված ասաց նրան. «Ես տեսա իմ ժողովրդի տառապանքները Եգիպտոսում և լսեցի նրանց աղաղակը։ Ես իջել եմ նրանց ազատելու համար։ Եկ, ես քեզ կուղարկեմ Եգիպտոս, որպեսզի հանես իմ ժողովրդին Եգիպտոսից»։

Մովսեսը ասաց Աստծուն. «Ո՞վ եմ ես, որ գնամ Փարավոնի մոտ և հանեմ Իսրայելի որդիներին Եգիպտոսից»։ Աստված պատասխանեց. «Ես քեզ հետ կլինեմ, և դա կլինի քեզ համար նշան, որ ես եմ քեզ ուղարկել։ Երբ դուք հանեք ժողովրդին Եգիպտոսից, դուք կպաշտեք Աստծուն այս լեռան վրա»։ Մովսեսը ասաց. «Ահա ես կգնամ իսրայելացիների մոտ և կասեմ նրանց, որ նրանց հայրերի Աստվածը ինձ ուղարկել է նրանց մոտ։ Եթե նրանք հարցնեն, թե ինչ է նրա անունը, ի՞նչ պատասխան տամ նրանց»։ Աստված ասաց Մովսեսին. «Ես եմ, որ եմ։ Ասա նրանց, որ Ես եմ ուղարկել քեզ նրանց մոտ»։ Աստված նաև ասաց Մովսեսին. «Ասա նրանց, որ Տերը՝ նրանց հայրերի Աստվածը, Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի Աստվածը, ուղարկել է քեզ նրանց մոտ։ Գնա և հավաքիր Իսրայելի երեցներին և ասա նրանց, որ Տերը՝ նրանց հայրերի Աստվածը, Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի Աստվածը, երևացել է քեզ և ասել է, որ ես անպայման կայցելեմ ձեզ և կտանեմ ձեզ Եգիպտոսի ստրկությունից դեպի մի երկիր, որտեղ կան կաթ և մեղր հոսող վտակներ»։

Աստված ասաց Մովսեսին. «Գնա և ասա Եգիպտոսի թագավորին, որ Տերը՝ եբրայեցիների Աստվածը, հրամայել է քեզ, որ գնաս անապատ՝ զոհ մատուցելու Նրան։ Բայց ես գիտեմ, որ Եգիպտոսի թագավորը չի թողնի ձեզ գնալ, եթե ստիպված չլինի։ Ես ձեռք կմեկնեմ և կհարվածեմ Եգիպտոսին իմ հրաշքներով, և նա ձեզ կթողնի գնալ։ Ես ձեզ կտամ այնպիսի շնորհք, որ Եգիպտոսի թագավորը ձեզ ոչինչ չի տա, այլ դուք կվերցնեք ոսկյա և արծաթյա իրեր և հագուստներ Եգիպտացիներից»։

Մովսեսը պատասխանեց. «Ահա ժողովուրդը չի հավատա ինձ և չի լսի իմ ձայնը, այլ կասի, որ Տերը ինձ չի երևացել»։ Աստված հարցրեց նրան. «Ի՞նչ է քո ձեռքում»։ Մովսեսը պատասխանեց. «Գավազան»։ Աստված ասաց. «Գցիր այն գետնին»։ Մովսեսը գցեց գավազանը գետնին, և այն դարձավ օձ։ Մովսեսը փախավ նրանից։ Աստված ասաց նրան. «Մեկնիր ձեռքդ և բռնիր նրա պոչից»։ Մովսեսը մեկնեց ձեռքը և բռնեց նրա պոչից, և նա դարձյալ գավազան դարձավ։ Աստված ասաց. «Այս նշանները կանեն, որ հավատան, որ Տերը՝ նրանց հայրերի Աստվածը, Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի Աստվածը, երևացել է քեզ»։

Մովսեսը ասաց Աստծուն. «Ես չեմ կարող խոսել, որովհետև ծանր լեզու և ծանր շուրթեր ունեմ»։ Աստված ասաց նրան. «Ո՞վ է մարդուն բերան տվել։ Ես քեզ հետ կլինեմ և կսովորեցնեմ քեզ, թե ինչ ասես»։ Մովսեսը ասաց. «Ուղարկիր ում որ ուզես»։ Աստված բարկացավ Մովսեսի վրա և ասաց. «Ահա քո եղբայրը՝ Ահարոնը, գնում է քեզ ընդառաջ։ Նա կխոսի ժողովրդի հետ քո փոխարեն, և դու նրա համար կլինես Աստված, իսկ նա՝ քո մարգարեն»։

Մովսեսը գնաց և հանդիպեց Ահարոնին Աստծո լեռան մոտ։ Նրանք համբուրվեցին։ Մովսեսը պատմեց Ահարոնին Աստծո բոլոր խոսքերը և նշանները, որ Աստված պատվիրել էր անել։ Նրանք գնացին և հավաքեցին Իսրայելի բոլոր երեցներին։ Ահարոնը խոսեց նրանց հետ, և Մովսեսը արեց նշանները ժողովրդի աչքի առաջ։ Ժողովուրդը հավատաց։ Նրանք խոնարհվեցին և երկրպագեցին Աստծուն։

Մովսեսը և Ահարոնը գնացին Փարավոնի մոտ և ասացին. «Այսպես է ասում Տերը՝ Իսրայելի Աստվածը. «Արձակիր իմ ժողովրդին, որպեսզի նրանք տոնեն ինձ համար տոն անապատում»։ Փարավոնը պատասխանեց. «Ո՞վ է Տերը, որ ես պետք է լսեմ նրա ձայնը և արձակեմ Իսրայելին։ Ես չեմ ճանաչում Տիրոջը և չեմ արձակի Իսրայելին»։ Նրանք ասացին. «Եբրայեցիների Աստվածը հանդիպեց մեզ։ Թույլ տուր մեզ երեք օրվա ճանապարհ անել անապատում և զոհ մատուցել մեր Աստծուն, որպեսզի Նա մահով չպատժի մեզ»։ Փարավոնը ասաց. «Ինչո՞ւ եք դուք, Մովսես և Ահարոն, ստիպում ժողովրդին հանգստանալ իր գործերից։ Գնացեք ձեր գործերի վրա»։ Նույն օրը Փարավոնը հրամայեց հարկահաններին և վարիչներին. «Մինչև այսօր դուք ժողովրդին տվել եք ծղոտ՝ աղյուսներ պատրաստելու համար։ Այսուհետև ծղոտ չեք տա, այլ նրանք իրենք թող հավաքեն ծղոտը։ Բայց աղյուսների քանակը թող նույնը մնա, որովհետև նրանք ծույլ են»։ Հարկահանները և վարիչները գնացին ժողովրդի մոտ և ասացին. «Այսպես է ասում Փարավոնը. «Ես ծղոտ չեմ տալ ձեզ։ Գնացեք և հավաքեցեք ծղոտը ձեր տեղերում, որովհետև ոչ մի պակասություն չի լինի ձեր աշխատանքի մեջ»։ Ժողովուրդը ցրվեց ամբողջ երկրում՝ ծղոտ հավաքելու համար։ Հարկահանները ստիպում էին նրանց, ասելով. «Կատարեցեք ձեր գործը, ինչպես որ ծղոտ ստանալու ժամանակ էր»։ Եբրայեցիների վարիչները ծեծի էին ենթարկվում, և նրանց ասում էին. «Ինչո՞ւ այսօր ձեր աղյուսների քանակը նախկինի պես չեք կատարում»։ Եբրայեցիների վարիչները եկան և բողոքեցին Փարավոնին։ Նրանք ասացին. «Ինչո՞ւ ես այսպես վարվում քո ծառաների հետ։ Ծղոտ չեն տալիս, բայց աղյուսներ պատրաստել են ասում։ Ահա քո ծառաները ծեծի են ենթարկվում, և մեղավոր է քո ժողովուրդը»։ Փարավոնը պատասխանեց. «Դուք ծույլ եք, ծույլ եք, ուստի և ասում եք, թե գնանք և զոհ մատուցենք Տիրոջը։ Գնացեք և աշխատեցեք, և ձեզ ծղոտ չի տրվի, բայց աղյուսների քանակը նույնը պետք է լինի»։ Եբրայեցիների վարիչները տեսան, որ վատ վիճակի մեջ են, որովհետև ասացին. «Մի՛ նվազեցրեք ձեր աղյուսների քանակը ամեն օրվա համար»։ Նրանք հանդիպեցին Մովսեսին և Ահարոնին, որոնք կանգնած էին նրանց դիմաց, և ասացին. «Թող Տերը նայի ձեզ վրա և դատի, որովհետև դուք մեզ զզվելի դարձրեցիք Փարավոնի և նրա ծառաների աչքում, և սուր տվեցիք նրանց ձեռքը, որպեսզի մեզ սպանեն»։

Մովսեսը վերադարձավ Տիրոջ մոտ և ասաց. «Տե՛ր, ինչո՞ւ չարչարեցիր այս ժողովրդին։ Ինչո՞ւ ուղարկեցիր ինձ։ Քանի որ ես եկա Փարավոնի մոտ և խոսեցի քո անունով, նա ավելի չարչարեց այս ժողովրդին, և դու չես փրկում քո ժողովրդին»։ Տերը պատասխանեց Մովսեսին. «Հիմա դու կտեսնես, թե ինչ կանեմ Փարավոնին։ Ես նրան ստիպելու եմ, որ ձեզ գնալ թողնի, և նա ձեզ կարձակի իր երկրից»։

Տերը խոսեց Մովսեսի հետ և ասաց նրան. «Ես եմ Տերը։ Ես երևացի Աբրահամին, Իսահակին և Հակոբին որպես Ամենակարող Աստված, բայց իմ Տեր անունով ինձ չհայտնեցի նրանց։ Ես հաստատեցի իմ ուխտը նրանց հետ, որ տամ նրանց Քանանի երկիրը, որտեղ նրանք ապրում էին որպես օտարականներ։ Ես լսեցի Իսրայելի որդիների հառաչանքը, որոնց Եգիպտացիները ստրկության մեջ են պահում, և հիշեցի իմ ուխտը։ Ասա Իսրայելի որդիներին, որ Ես եմ Տերը, և Ես կհանեմ նրանց Եգիպտոսի ստրկությունից, կազատեմ նրանց և կփրկեմ նրանց իմ բազկի զորությամբ։ Ես նրանց կդարձնեմ իմ ժողովուրդը, և Ես կլինեմ նրանց Աստվածը»։ Մովսեսը խոսեց այս բոլոր խոսքերը Իսրայելի որդիների հետ, բայց նրանք չլսեցին նրան, որովհետև ոգին կտրված էր նրանց, և նրանք ծանր էին աշխատում։

Տերը խոսեց Մովսեսի հետ և ասաց. «Գնա և ասա Փարավոնին, որ նա արձակի Իսրայելի որդիներին իր երկրից»։ Մովսեսը պատասխանեց Տիրոջը. «Ահա ես եբրայեցի եմ, և ինչպե՞ս Փարավոնը կլսի ինձ, որովհետև շրթունքներս անթլփատ են»։ Տերը խոսեց Մովսեսի և Ահարոնի հետ և հրամայեց նրանց գնալ Փարավոնի մոտ՝ Իսրայելի որդիներին Եգիպտոսից հանելու համար։

Ահարոնի կինը Եղիսաբեթն էր, Ամմինադաբի դուստրը, Նաասոնի քույրը։ Նրանք ունեին չորս որդի՝ Նադաբ, Աբիհու, Եղիազար և Իթամար։

Ահարոնի որդիները ծառայում էին քահանայական պաշտոնում։ Նադաբը և Աբիհուն մեռան իրենց հոր առաջ, երբ նրանք անօրինական կրակ մատուցեցին Տիրոջ առաջ Սինա անապատում, և նրանք որդիներ չունեին։ Եղիազարը և Իթամարը ծառայում էին իրենց հոր առաջ քահանայության մեջ։

Ահարոնի որդի Եղիազարը ամուսնացավ Փութիելի դուստրերից մեկի հետ, և նա նրան որդի ծնեց, որին անվանեցին Փինեհաս։ Սրանք են Ղևի ցեղի հայրերի գլխավորները։

Ահարոնի և Մովսեսի ընտանիքները սերում էին Ղևի որդի Կահաթից։ Կահաթի որդիներն էին Ամրամը, Հեսեբոնը, Ուզիելը և Սամուհեսը։ Ամրամի որդիներն էին Ահարոնը և Մովսես։ Ահարոնի որդիները Նադաբը, Աբիհուն, Եղիազարը և Իթամարն էին։ Եղիազարի որդին Փինեհասն էր։ Սրանք են Ղևացիների հայրերի գլխավորները՝ ըստ իրենց ընտանիքների։

Մովսեսը և Ահարոնը այն մարդիկն էին, որոնց Տերը հրամայեց հանել Իսրայելի որդիներին Եգիպտոսի երկրից՝ ըստ նրանց զորքերի։ Նրանք էին, որ խոսեցին Փարավոն Եգիպտոսի թագավորի հետ՝ Իսրայելի որդիներին Եգիպտոսից հանելու համար։ Մովսեսն ու Ահարոնը կատարեցին այն, ինչ Տերը պատվիրել էր նրանց։

Մովսեսը 80 տարեկան էր, իսկ Ահարոնը՝ 83, երբ նրանք խոսեցին Փարավոնի հետ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

Ք. ԵՐԵՎԱՆ ԳԱՆԴԻԼՅԱՆԻ 6. ԹՈՒՄԱՆՅԱՆԻ 10

10 հեռ. միաժամ հաղորդակցություն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱՆԴԱՍՏԱՆԱՅԻՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻ

Հրատարակության է պատրաստում

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱՆԴԱՍՏԱՆԱՅԻՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻ

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱՆԴԱՍՏԱՆԱՅԻՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳ

ՔՈՒՆ ԿԱՄ ՀՈՒՆԱՐ

ՆԱԽԿԻՆ ԴԱՐՄԱՆ

ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆՑ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀԻՎԱՆԴՈՑ ԵՒ ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՑ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԲ ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ

ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԳԱՆԱՁԱՐԱՆԻ

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՀԱՐՍԱՆԻՔՈՎ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ